28 de ani

BURSA

ZIARUL OAMENILOR DE AFACERI

presă independentă

2 lei

Luni, 27 mai 2019, nr. 94 (6389), anul XXIX

16 pagini

CONFERINȚA INTERNAȚIONALĂ DE DIALOG PUBLIC-PRIVAT

BURSA ZIARUL OAMENILOR DE AFACERI · CYBERSECURITY ROMANIA - BUCHAREST TALKS - · swiss webacademy

Detalii în pagina 16

Conferința BURSA în parteneriat cu

Strategia de dezvoltare a României

EDIȚIA A V-A | CCIR

28 MAI 2019

Detalii în pagina 5

■ Companiile românești au primit peste 400 de milioane lei prin Schema de Ajutor de Stat

PAGINA 7

5 094849 134001 2 06389

GRAM AUR = 175,4191 RON · FRANC ELVEȚIAN = 4,2429 RON · EURO = 4,7612 RON · DOLAR = 4,2560 RON

Furăm noi la vot cu toții, securiștii și cu hoții

Toți suntem hoți, este de ajuns să ajungem în poziție și imediat dăm cu jula.

Cinstit este cel care încă nu a avut prilejul.

De aia se fac alegeri, ca să-i deosebim pe proști de hoți, pe următorii patru ani.

Granița dintre categorii este artificială, orice prost poate deveni ministru.

Mă rog, ministrul este numit.

Dăncilă nu este un bun exemplu, pentru că ea a rămas în prima categorie, chiar și după ce a fost pusă premier.

Florin Iordache și Tudorel Toader au trăit drama comună că, în calitate de ministru al justiției, este de neconceput ca stăpânul la care ești slugă să intre la bulău.

Atunci tu de ce mai ești ministru?

Care-i definiția?

În general, Iordache și Toader nu înțeleg de ce unii au ajuns la bulău, în acest stat care este de drept.

Pentru ei, criteriul cert după care un hoț poate intra la bulău este să aibă pat acolo.

Ministerul Justiției trebuie comasat cu Ministerul Turismului, în amândouă, conceptul central este cel de "cazare".

Nu are spațiu de cazare, turistul nu intră.

MAKE

(continuare în pagina 3)

Repetiție generală cu costume

E ultima etapă înaintea ridicării cortinei în fața spectatorilor. Ultima gară în care se mai poate face revizia reprezentației. Miraculosul vehicol capabil să ne poarte într-un univers pe care, altfel, nu am avea nici puterea, nici prilejul să îl vedem vreodată doar cu ochii minții. Uneori, pare să fie chiar universul vieții noastre imediate, alteori, unul cu totul "artificial". Aparent, repetiția generală cu costume nu se deosebește cu nimic față de spectacolul cu public. Doar aparent. În realitate, cele două reprezentații fac parte din două lumi total diferite. Prima aparține laolaltă autorului, actorilor, regizorului, echipei tehnice, sufleurului...mă rog, lumii teatrului. Cealaltă, premiera, ca de altfel oricare spectacol care îi urmează, aparține în întregime spectatorului.... și numai lui! Alegerile "europene", ale căror rezultate le întoarcem acum pe toate fețele, în încercarea de a pricepe ce ne rezervă viitorul, au fost repetiția generală cu costume a politicii din România. Reușită sau nereușită?

Dacă participarea la vot a fost sub 30%, nereușită. Dacă a fost între 30 și 50%, acceptabilă. Peste 50%, extraordinară, aproape un miracol care poartă în el speranța unei importante schimbări de relief în politica României.

CORNEL CODIȚĂ

(continuare în pagina 4)

Un pariu riscant

Scrutinul din 26 mai a stat sub semnul referendumului propus de președintele Klaus Iohannis. Riscul de neîndeplinire a cvorumului de validare era foarte mare, iar experiența referendumului din octombrie 2018 o dovedise. În noiembrie 2007, când Traian Băsescu încercase asocierea referendumului cu alegerile europene, clar. Dar atunci pragul de validare era de 50%. După 2013, PSD a modificat pragul de validare a referendumului, reducându-l la doar 30%, în special pentru a putea ține președintele sub presiunea unui probabil referendum de revocare. Dar acum, la acest referendum, se pare că PSD a căzut în propria-și capcană. Pragul de validare de 30% s-a întors împotriva sa.

Mobilizarea la vot în mediul urban și în diaspora a fost ca la alegerile prezidențiale. Se pare că boicotul implicit organizat în special în zona rurală nu a fost suficient pentru a duce la invalidarea referendumului. Și asta pentru că PSD a încercat să transforme referendumul într-un adevărat plebiscit anti-Ioannis, după modelul plebiscitului anti-Dragnea de la referendumul din octombrie. Și, din acest punct de vedere, pariul președintelui Iohannis a reușit.

În raport cu importanța politică a referendumului, alegerile europene au devenit secundare. Ele stabilesc o ierarhie relativă, dar confirmă o nouă direcție politică. Chiar dacă referendumul este consultativ, el devine pivotul în jurul căruia se va centra de acum agenda politică pentru alegerile prezidențiale din noiembrie. Încă o dată președintele Iohannis a dovedit că strategia soft-power-ul poate încă reuși. Controlul mașinii electorale și influența televiziunilor de casă nu sunt suficiente în cazul unei puternice campanii online. Încă o dată campania online și-a impus ritmul și a făcut diferența.

CRISTIAN PÎRVULESCU

(continuare în pagina 4)

Scufundarea socialiștilor

Partidele se erodează la guvernare. Aceasta este o regulă generală. (Desigur, există și excepții). La ultimele alegeri, din toamna anului 2016, Partidul (așa-zis) Social-Democrat a obținut aproape 46% din voturile exprimate, ceea ce i-a permis să reclame guvernarea. A avut sprijinul ALDE, care era oricum doar o franșiză a PSD-ului, și a oportuniștilor de la "minorități" și de la UDMR. A contat și inerția Opoziției, care nu a blocat ședința inaugurală a Parlamentului (ceea ce a permis validarea mandatul infractorului Liviu Nicolae Dragnea), precum și pasivitatea actualului Președinte, care a dat de 3 (trei) ori în doi ani și jumătate guvernarea pe mâna socialiștilor. Care au făcut dezastru.

Era de așteptat ca PSD-ul să se erodeze. Dar ce s-a petrecut în ultima vreme este mai mult decât atât. Socialiștii, strâns uniți în jurul tovarășului LN Dragnea, s-au aruncat de la balconul politicii. Un sondaj le dă numai 19% din opțiunile de vot. Altele îi plasează undeva la 21% sau 25%. Oricum o dăm, oricum o întoarcem, socialiștii au pierdut circa jumătate din sprijinul electoral din 2016.

Acum, nici să nu exagerăm... Memoria publicului este scurtă, ceea ce explică faptul că circa 10% din opțiunile de vot se îndreaptă acum spre partidul condus de plagiatorul VV Ponta. Dar chiar dacă socotim aceste voturi potențiale tot în dreptul socialiștilor, asta înseamnă că ei au pierdut circa o treime din susținerea din 2016. Mult, foarte mult.

Însă nu pe cât ar fi meritat. Dezastrul e total. LN Dragnea și acoliții săi au aruncat cu bani (publici) în populație, pentru a-și crea legenda unui grup căruia îi pasă de "cei mulți". Rezultatul: inflația. Fiecare dintre noi vede prețurile aiuritoare din magazine. Scriu acest editorial din Olanda, unde țin un curs. Mă costă la fel să cumpăr dintr-un supermarket din Nijmegen precum mă costă să fac cumpărăturile în București. Complet inacceptabil, în condițiile în care salariile personalului sunt, în Olanda, mult mai mari decât în România...

CĂTĂLIN AVRAMESCU

(continuare în pagina 4

DESPRE ALEGERI TRECUTE ȘI VIITOARE

Încotro îl împing consultanții israelieni pe Dragnea?

● PSD și Liviu Dragnea au aceleași strategii, dar folosesc echipe de campanie diferite ● Evreii lui Dragnea n-au voie să vorbească cu Dăncilă, dar americanii acesteia îi dau raportul lui Dragnea ● O analiză de minim bun simț relevă adevăruri îngrijorătoare

Suntem proști și ne facem de râs singuri sau întrebăm pe cineva cum să procedăm?

Campania electorala s-a făcut pe lucruri concrete, comestibile, numărabile. Și pe ura pentru adversar, pentru opțiunea alternativă.

S-a mai băgat în ciorbă și un referendum. Unul absolut ridicol și inutil.

Plebiscitul a oferit un nou camp de luptă.

Președintele Iohannis are ocazia să pozeze în idealist și să dea vina pe Ciuma Roșie care vrea să-i ruineze planurile justițiare.

Pe partea cealaltă se cheamă la boicot.

Cât de idiot trebuie să fii ca să îndemni poporul să boicoteze un demers care îi cere părerea?

Cât de idiot trebuie să fie acel electorat care să-ți inducă ideea că s-ar putea să fie în asentimentul tău când îi ceri să se abțină de la a-și da cu părerea?

Oamenii înștiu, politicienii noștri de top, lamura lumii sociale, au singuri ideile astea sau cineva îi consiliază să întreprindă asemenea năzbâtii?

MIHAI ANTONESCU

(continuare în pagina 4)

Ilustrație de MAKE